

„დროებას“ „ივერთას“ ერთად . . . 13 შან. . . 7 შან. . . 4 შ.
 ცალკე { „დროებას“ 9 შან. . . 5 შან. . . 3 შ.
 „ივერთას“ 6 შან. . . 4 შან. . . 2 შ.
 ცალკე ნოშური, დროებისა“ დიდს 5 კაბ. „ივერთას 2 შან.

გამოდის ყოველ-დღე მრუშაბათს გარდა.

განცხადება მღვდელს ქადაგულს, მუხუღს და სხვა ენება
ზედა.

„დროება“ და „ივერია“ ერთად
ზვილდი მანეთი

(საღმთა შინის საბერძნეთი)

პარიზი, 12 ენგენსტუეს. ახალი ს-
მინისტრო შესდგა: მინისტრთა ბრძოლა
თავმჯდომარედ დაინიშნა ჟერმეი, გ-
ნათლებისა — ბარტოლემი, გარეშე საქ-
მეთა მინისტრად — სენატორი (?)
ზღვის მინისტრად — კლივე, საღი-
კარნა — სასაღსო მუშაობის მინისტ-

ନିମ୍ନ ପ୍ରକାର.

მიდის დრო ბუნებისგან დაწესებულ გზაზე! მიესდევთ ჩვენც ცხოვრების ტალღას, რომელიც გვარყევს, სულს გვიწუთავს, მოუსვენლათ გვტანჯავს, ვიდრე მივახწევთ იმ უფსკრულამდის, იმ ზღვამდის, სადაც უნდა დავინთქეთ!... მს არის დანიშნულება ყოველის მიწიერისა! ამის აცდენა შეუძლებელია!... ღამე თენდება დღე ღამდება, დღიური ზრუნვა ყველას აწუხებს და ამაში მიმდინარეობს ჩვენი წუთიერი სიცოცხლე.... მაგრამ ეს წუთიერი სიცოცხლეც რომ მწარე და შემაწუხებელია?! ათასი ფიქრი, ათასი ნაღველი, ათასი ნაკლულევანება, ათასი მოთმინება, ათასი ბრძოლა უსამართლობასთან!... უსამართლობასთან?! სწორეთ, რომ არაღირს სიცოცხლე ამ დაუდგრომელ წუთი სოფელში! რაღა სიცოცხლეა, თუ კაცს სამართალი არ ასულდგმულებს, თუ მის ხელმძღვანელობით არ სცხოვრებს?!. უსამართლობის ქვეშ ფუჭია კაციც და მისი ცხოვრებაც!

საშტაბო, 11 ენკანისთვეს. დუღრ-
ნიოში მეოფთ აზბანიელებს და ოს-
მალას სელისუფათა სეიმურმა მოს-
თხოვა ქაღაქის დაცლა და ჩუზოგო-
რეულებისათვის ჩაბანება. ბიზა ცო-
ცა მხნეობას იჩენს. დღეს ჩუზოგო-
რეულები დაუსალოფდნენ დუღრისაის
და დღესვე სეიმურთან მოხდა აღმი-
რათი წიგნი.

ტფილისი, 13 აპრილისთვის.

როდესაც უკანასკნელ საფრანგეთის
ომში პრუსიის გამარჯვება დარჩა,
მოჭრილი სიტყვის მოყვარე ფრან-
ტუზებმა სთქვეს: სკოლის მასწავლე-
ბელმა სძლია საფრანგეთსო (*c'est le
meitre d'école qui a vaincu*).

შსმართლობა?! ბევრი მსხვერპლი შე-
უწირავს და კიდევ ბევრსაც შეიწირავს
ქსამართლობა!...

დღე არ გავა, რომ რამე აღმაშ-
ფოთებელმა და შემაწუხებელმა
ამბავმა უიმისოთაც მწარე სიცოცხლე
არ შეგიჩიოოს! ამან თავი დაიხრჩო,
ამან ეს მოჰკლა, ამან ეს დასჭრა და
სხვა და სხვა! რათა? რის გულისთვის?
იქნება ჭკვანდელ შემცდარნი იყვნენო,
იტყვის ბევრი! არა! არა! სცდებით!
შემცდარი არც ერთი არ ყოფილა;
ესენიც ისეთივე კეთილგონიერი ხალ-
ხი იყო, როგორც ერთსა და ორს
ვწნდავთ! მაგრამ... მაგრამ რაღა სა-
კითხავია უსამართლოებისგან ჩაწყლე-
ტილი კაცის ბედი?! მის შესჩივლავს
დაჩაგრულმა თავის გულის წუხილი?
მინ მიაწვდის ხელს?! მინ წარუმარ-
თავს ცხოვრების გზას?! მინ ამოიყვანს
ტალახში ჩაფლულს და ფეხს არ და-
ჭერს?! ბანა ამაზედ კიდევ უნდა ვი-
ლაპარაკოთ?! „არა. ისევ სიენდისით
შთაგონებული სიკვდილი სჯობია
ამისთანა მწარე სიცოცხლეს და უსა-
მართლობას“ — ამბობს ჩაგრული!...

ამ ბოლო კვირას სამი ოთხი საზა-
რელი ამბების შემდეგ ჩვენი საზოგა-

ამ სიტუცებში, რომლებმაც მთელი
მეროპა შემოიარეს და რომელნიც
საუკუნოდ დაჩეზბიან შრანცუზულ
ენაში, არის სრული ჭეშმარიტება.
ამით შრანცუზმა გამოსახა რაც მნიშ-
ვნელობა აქვს სკოლას ხალხთ ცხოვ-
რებაში: არავითარი ძლიერება ვერც
მატერიალური და ვერც პოლიტიკუ-
რი ვერ შეედარება იმის ძლიერებას
თუ ის კარგათ არის წარმართებული.
ასე რომ, რიფიანდ გამართულ სა-
ხელმწიფო წყობილებაში სკოლის
მასწავლებელს, შეიძლება ესთქვათ,
რომ ხელთ უჭირავს ქვეყნის ბედი
და უბედობა.

მაგრამ სკოლას მხოლოდ მაშინ
უჭირავს ესეთი მაღალი ადგილი,
როდესაც ის არის კარგათ დაყენებუ-
ლი. სუსტათ წაყვანილ სკოლას იმ-
თენად ცალი გავლენა აქვს, რამთენიც
კარგი გავლენა—კარგს სკოლას.

მს ისეთი ჭეშმარიტება, რომელიც
ძნელი გასაგები არ არის. ბავშს რა-
საც ჩაუნერგავ გულში 7—12 წლებ-
ში შეიდ ჯერ და თორმეტ ჯერ ათ
წლებში არ ავიწყდება. სწოვრებამ
შეიძლება ბევრათ გამოსცვალოს ის,
შეიძლება სულ სხვა მიმართულება
მისცეს იმას, მაგრამ საზოგადოთ მთე-
ლი მომავალი კაცი პოტენციალუ-
რათ არის გარ-შემოსახული ამ ნორმ

დღეება შესძრა ერთმა უსიამოვნო და
დიან საზარელმა ამბავმა! ეს ამბავი
იყო — თავის მოკვლა კლასიკური
გიმნაზიის შეგირდის მერაბ ანდრონი-
კაშვილისა.... მიღრე გამოვიკვლევთ
იმ ძალდატანებულ უსამართლო სიკე-
დილის მიზეზს და იმ სტაფილოძეების
მოქმედებას, (მათზე ცალკე ვილაპა-
რაკებთ) როპელთაც შეიწირეს ეს
უმანკო მსხვერპლი, ჩვენ მოგახსენებთ
რამდენიმე ცნობას მერაბის სიკვდილის
შესახებ.

თ. მერაბ ანდრონიკაშვილი ნორ-
ჩი, ახლად აღყავებული (დღეს კი
დამჟკნარი და ფერ მიხდილი) ყმაწვი-
ლი კაცი თვრამეტის წლისა, სწავ-
ლობდა თფილისის კლასიკურ გიმნა-
ზიაში. თავის მშვიდის ქცევისა და
ხსიათების გ.შ. მერაბი იყო საყვა-
რელი როგორც თავის მშობლისა და
ნათესაებისა, აგრეთვე თავის ამხანა-
გებისა. ნათესავებს და მშობელს
დიდი იმედი ჰქონდათ მერაბისა; სულ
ამას ჩასჩინებდნენ: „აბა, მერაბ, შე-
ნი იმედი გვაქვს, შენ უნდა გვასახე-
ლო და გვანუგეშო! შინძლო იცადო,
რომ ეს იმედი არ გაგვიტრუფდეს!“....
რასაკვირველია, მერაბიც ერთგულად

წლებში და სკოლის მასწავლებელი,
როგორც წინასწარმეტყველი, სწერს
კმაწვილის გულის ფიცრებზე მცნებას,
რომელიც მუდამ რჩება მის გულზე
წარწერილი.

მაღალი და წმიდა მოვალეობა
არის მოვალეობა სკოლის მასწავლე-
ბელისა. მაღალი და პატიოსანი უნდა
იყვეს ის კაცი, რომელსაც საზოგა-
დოება ხელთაძლევს ათასი კაცის
ბედს და უბედობას.

სდგანან ჩვენში სკოლის მასწავლებლები იმ სიმაღლეზე, რომელზედაც იმათ შეშვების დგომა, მოვალეობისა მეტრ? არის ჩვენი სკოლა რიგინათ წარმართებული?

სოფლის სასწავლებლები ჯერ ახალი საქმეა ჩვენში. აქ არ არის ჯერ სოფლის მასწავლებელის ტიპი ისეთი ტიპი, რომელიც თავის ხელობაში დაბერებულა, რომელსაც ერმოლკა ხურავს, სათვალე ცხვირის ბოლოზე გაუკეთებია, ბურნუთს ეწევა, ტიპი, რომელიც აგრე მშვენიერად არის გამოყვანილი მეგენი სიუს რომანებში. აქ არც სწავლის სისტემაა დადგენილი, არც რიგიანი პროგრამა... ყმაწვილი კაცები უმეტეს ნაწილათ სემინარიელები, მიდიან სოფლებში, კეთილი სურვილით აღსაესენი, ხსნიან სკოლებს, ჰკრეფენ ყმაწვილებს და

ეპყრობოდა თავის გაკვეთილებს და
მშობელს მომავალით ანუგეშებდა!
(ნუ თუ ამ მომავლით?!) მართი სიტ-
ყით ამ უთვალავ ოჯახში და ნათე-
საგებში შინ და გარეთ სულ „მერა-
ბის“ ძახილი ისმოდა!... მს იყო სა-
ყვარელი შვილი დედისა, რომელსაც
მერაბმა ამაგი ვერ გადაუხადა და ჩამწა-
რა სიცოცხლე!

მერაბი ბეჯითად სწავლობდა, დღე და ღამ ჩასცქეროდა თავის გაკვეთილებს!... მართმა იმისმა შეგობარმა მითხრა: „ერთი კვირა ვიყავი მერაბთან და ამ დროს განმავლობაში ხეირიანად დაძინებული ვერა ვნახე, სულ წიგნს ჩასჩიჩინებდაო. მართელ უთხარი, კაცო, აღარ დაიძინებ, რა დაგე-მართა შეტეკი! იმან მიპასუხა, რას ამბობ, ჩემო ძმაო, ამოდენა ხალხს ჩემი იმედი აქეთო და შე შემომყუ-რებენო, მოდი და იმედს ნუ გაუ-მართლებო! ისიც კმარაო, რომ შარ-შან იმავე კლასში დაგრჩიო!“...

მერაბი იყო მესხეთე კლასის შე-
გირდი. წასულ ზამთარს სამი თვის
აუთმყოფობამ მალდინა ის სწავლას.
მაგრამ მაინც იმდენი ეცადა, რომ
მოეწია თავის ამხანაგებს და ეგზამე-
ნიც დაიჭირა ყველა საგნებში, გარდა

ასწავლიან... წერა-კითხვას. ასწავლი-
ან, ზოგან კარგათ, ზოგან, და უფრო
უმეტესად, ცუდათ, მაგრამ მთელი
მათი მეცადინეობა ამ წერა-კითხვის
სწავლებაში მიდის.

სხვა ამაზე უფრო უდიდესი და
უმთავრესი მიზანი ყმაწვილების აღ-
ზრდისა: მტკიცე ხასიათის დანერგვა
საზოგადო და პირადი საქმეების ერთ-
მანერითან კავშირის გაგებინება, კა-
ცური თავის დაჭერა, მამულის ერთ-
გულება, შრომის მოყვარეობა, პა-
ტიოსანი მიმართულება, შინაურულ
ცხოვრებაში გამოსადეგი ცნობა—ან
სულ უყურადღებოთ რჩება ჩვენ
სკოლებში, ან მეორე პლანზეა მიგ-
დებული. სწერე და იკითხე, იკითხე
და სწერე—ეს არის ჩვენი სკოლების
დევიზი.

ამ გვარ სკოლის სისტემას რაც
გინდა ის დაარქვით, გარდა აღზრდისა.
ის ვერც საფრანგეთსა სძლევს და
ვერც რაჭას.

მიუცილებელათ საჭიროა, რომ
ეხლანდელ მუთათისის კრებამ მიაქ-
ციოს ყურადღება ამ ნაკულულებებას.
საკმაოა მართო ეს კითხვა დაიდგინოს
კრებაში: თუ სხვა არა ეცოდინება
რა სოფლების შეიღოს, წერა-კითხვამ
მართო რა უნდა გაუკეთოს? და ჩვენ
დარწმუნებული ვართ რომ კითხვის
პასუხს კრება თითონ კითხვაშივე
იპოვის.

რაც შეეხება ქართულ ენას, რაზე
გვარგათ ტყუილათ დრო, იმისი
მტკიცებით, რომ ყმაწვილებს იმ ენაზე
უნდა ასწავლოთ, რა ენაზედაც ისინი
ლაპარაკობენ. აქსიომის დამტკიცება
თვალ-ახელილი კაცისთვის საჭიროა

მათემატიკისა, რომლიდანაც ხელ ახ-
ლად უნდა დაეჭირა ეგზამენი. მისმა
დედამ, კნენა ბ., უხრა მერაბის დი-
რექტორს, თუ ჩემ შეიღოს არ გადაი-
ყვანთ, ეხლავე მითხარი, რადგანაც
იმის ხასიათი ვიცო, რომ ის ამას ვერ
აიტანსო და იქნება თავს აუტყნოს
რამეო; მასწავლებელს მაინც დაუტე-
რო. ამაზედ დირექტორმა უპასუხა,
თქვენ ფიქრი ნუ გაქვთ, თქვენ შეიღოს
გადავიყვანოთ, ოღონდ ცოტათი მოე-
მზადოსო!... როდესაც მერაბი ჩამო-
ვიდა სოფლიდან ხელმეორეთ ეგზა-
მენის დასაჭერად, მისმა დედამ კიდევ
მისწერა დირექტორს, შემატყობინეთ
ჩემი შეიღოს საქმეო. დირექტორმა
კვალად უპასუხა, თქვენი შეიღი გა-
დაყვანილი იქნებაო! მერაბმა ეგზამე-
ნი დაიჭირა და შედეგს ელოდა, გა-
დიყვანენ, თუ არა!... ამ ხანებში დი-
რექტორს ეთქვა მერაბის დეიდაშვი-
ლისთვის, კნენას მისწერეთო, რომ
მისი შეიღი იმავე კლასში დარჩაო!!
მერაბმა რომ საქმის ბოლო ჰკითხა
თავისგან გაგზავნილ დეიდაშვილს დი-
რექტორთან, იმან ყოყმობით უპასუ-
ხა: „კაცო, მგონია, „ჩაჭრილხარო“
და მეტი არაფერი!... მერაბს ამაზედ
ფერი ეცვალა, თუმცა დირექტორის

არ არის. ბრძების განსაკუთრებლათ
კი ჩვენ მაცხოვრის ძალის მექონი
არა ვართ.

დედა.

ახალი ამბები

ზორის მაზრიდან გვწერენ:

„თუმცა მთავრობამ აშკარათ ალა-
ფობა აღკრძალა იმ მიზნით, რომ
სოფლებში გადაერჩინა მათის კლან-
ჭებისაგან, მაგრამ ახლა სხვა ნაირი
ალაფები ანუ უკეთა ვსთქვა იგნავე
ალაფნი სხვა კანში გამოჩნდენ, რო-
მელთა წყალობით რკინის გზის ყო-
ველ სადგურში იპოვიან დიდ-ძალ
პურსა და ქერს. მათის წყალობით
ფუთი ქერი 1 მ. 10 კ. ღირს“

ხვალ, ორშაბათს ქალაქის რჩევაში
დანიშნულია სხდომა. ბანიხილებიან:

1) ბანცხადება დროებითი ქალ.
თავის გრაფის ლორის-მელიქოვის
შეგვებების შესახებ რჩევისაგან დად-
გენილს განაჩენზე.

2) ქალაქის გამგეობის მოხსენება
სამს სეკტემბერს მეფურნებთა შეთ-
ქმის თაობაზე.

3) ქალ: დრ. თავის წინადადება
ბაქოს რკინის გზისთვის საჭირო აღ-
გილების დასაფასებლად დანიშნულს
კომისიისაში ამოსარჩევ პირებზე.

4) გამგეობის მოხსენება სილაზე
სახლის მეპატრონეთა თხოვნაზე ნა-
პირების გამაგრების შესახებ.

5 და 6) ხმოსანთ ავერკიევის და
ნიკოლაძის განცხადება ხმოსანთ რიც-
ხვიდამ გამოსვლის თაობაზე.

7) ბ. ბუბერნატორის წინადადება
იმ უარზედ, რომელიც მიიღო რჩევამ
სახლხო გასართობათა თხოვნაზე.

ცულლუტობაც არ სჯეროდა! მერაბს
წინათვე განზრახული ჰქონდა თავის
მოკვლა, თუ იმავე კლასში დაარ-
ჩენდნენ და ეხლა ხომ სულ გადასჭ-
რა; დაიწყო ყველასთან გამოსალმება.
მართს მეგობარს რევოლვერი უთავა-
ზა, ერთ ძმას თავის საათი, მეორეს
ბეჭედი, მესამეს დანა და ამასთანავე
ყველას ეუბნებოდა, ჩემ სახლოვრად
გქონდესთაო!... მერაბი მიუხედა მერა-
ბის განძრახვას!...

მართი იმისი მეგობარი ამბობს: სი-
კვდილის წინა დღეს საღამოთი მერა-
ბი ჩაიხედ მეპატივებოდაო; მე უარი
უთხარი, რადგან არა მცალოდაო.
იმან მითხრა, გირჩევ, რომ წამოხე-
დე, თორემ ინანებ: ხვალ ყველანი
ძალიან უსიამოვნო ამბავს გაიგონებ-
თო. მე მაინც გამოვბრუნდი და ფუთ-
ხარი, ეხლავე მოვალ მეტი. მოვდი-
ვარ და ვფიქრობ, იმ ყმაწვილმა ის
რა სთქვა, თავი კი არ მოიკლას მე-
ტი! მაგრამ ამ წამსვე ჩემ თავს დაცინ-
ვით ვუხარიო, რას ვაპობ, მერაბმა
და თავი მოიკლას მეტი?! რა მოსა-
ფიქრებელია იმ ჭკვიანი ყმაწვილისა-
გან ეს მოუსაზრებელი საქმე მე-
ტი!...

8) გამგეობის მოხსენება თვ. ტე-
ლეგრაფის მლქის უფროსის წინა-
დადების შესახებ ტფილისში რამდე-
ნიმე დამხმარებელი ტელეგრა. სად-
გურის დამართვის თაობაზე.

9) დრ. ქ. თავის წინადადება ქა-
ლაქის მცხოვრებლებისათვის მისაკცმ
ქალაქის ნაწილების განსახილველად
კაცების დანიშნვის თაობაზედ.

10) მართანოვის განცხადება სიძ-
ვირის მომსპობის ღონის-ძიების მი-
ღებაზე.

მოგეყავს სრული სია ეკკლესიის
იმ სამკაულების და კუთვნილებისა,
რომელიც ბ. საბინის შეუგროვე-
ბია პეტერბურგში და მოსკოვში სა-
ქართველოს განმანათლებელთ წმ.
ნინოს ეკკლესიისათვის:

1) ბრონძის დიდი ჯვარი (ჩამოს-
ხმული) ათ ფუთ-ნახევარიანი ცეც-
ხლში ოქრო-ცურვილი ოთხჯერ,
ღირებული 900 მან. 2) ბუშტი რვა
ფუთიანი, ღირებული 200 მანეთი.
3) ხუთი ფუთი თეთრი ვერცხლის
ქვსტი ორმოც-და-ჩვიდმეტი ფუთი
—1026 მან. 4) ხუთი წვრილი ზა-
რები — 209 მან. მეექვსე ზარი თორ-
მეტი ფუთი—209 მან. მეცხრე ზარი
ცამეტ ფუთიანი—247 მან. მეცხრე
ზარი ოც ფუთიანი—300 მან. მე-
თე ზარი ოც-და-ათი ფუთი—570 მ.
5) ღვთის-მშობლის წმ. ნინოს, წმ.
ბიორგის და წმ. შიოს ხატები ჩა-
მოსხმული ქართული ქორონიკონი-
თურთ. 6) მთხი შანდანი წმ. ნი-
ნოს საფლავისთვის ორი—300 მან.
მორი სახმარი შანდანი—100 მან. 7)
თეთრი კარსის მარმარილოს ლუს-
კუმა ბაგარიჩის მხატვრობით —
800 მან. ლუსკუმას აქვს ორი ადლი
და ოთხი გოჯი სიგრძე. 8) წმ. ნი-

სამშაბათ დილას (8 სექტ.) მერაბი
აღრე ადგა, შინაურები ყველანი გაა-
ღვიძა. ამ უკანასკნელ დღეს ძალიან
მზიარულათ იყო; თითო წუთის სო-
ფელს ესალამებოდა და უკანასკნელად
სურდა მიწურის სიცოცხლით დამტკ-
ბარიყო!... რვა საათზე წავიდა გიმნა-
ზიაში თავის საქმის შედეგის შესატ-
ყობლად, რადგანაც კიდევ რაღაც
გვქონდა! გიმნაზიისთან შეხვდა
ერთი თავის ამხანაგი და მიგლოვით
უთხრა: „НУ, ГОЛУБИЧЬ, ТЕБЯ ОСТА-
ВИЛИ!“ მერაბი მაინც შევიდა სასწავ-
ლებლის კანცელარიაში და იკითხა.
იქაც უთხრეს, იმავე კლასში დაგარ-
ჩინესო! იმ წამსვე გამოქანებულმა
სახლისკენ გამოსწია! მოვიდა სახლში,
სამოვარი ისევ იდგა; ბიჭს შეუტია,
აელავებინა: რა ღმერთი გაგიწყრათ,
რა დროს ჩაიო, ალაფე ჩქარაო!
ბიჭმა ალაფა! მერაბი ჩქარ-ჩქარა და-
დიოდა ოთახში და პოლს დასცქე-
როდა. ღაუძახა თავის ძმას და უთხრა,
აქა და აქ დედას საქმეებარის, არ დაი-
ვიწყოთ, იქნება მე დამავიწყდესო და
სხვაგან გაგზავნა. ბიჭსაც რაღაც საქ-
მე ამოუჩინა და ისიც გაისტუმრა.
დასწერა წერილი: „ნურავის დააბრა-
ლებთ, თავი მოვიკალ, ამიტომ რომ

ნოს ხატი სარკე შეუთავსო!...
ოქროს ჩარჩო. 9) თეთრი ვერც-
ხლის ზედ წასახურავი წმ. ნინოს საფ-
ლავისთვის, თითოს ოთხი ადლი სიგრ-
ძე სიგანე. 10) შეიღი მშვენიერი ხე-
ლოვნების ლამაზად ოქროში ნა-
ცურა, წითელი შუშებით, რომელიც
ეკიდება წმ. ნინოს საფლავზე — 700
მან. 11) მართი დიდი ვერცხლში ნა-
ცური ხომლი, რომელიც წმ. ნინოს
საფლავზე ეკიდება—250 მან. მეორე
ხომლი ბრონძისა დიდი—500 მან.
12) ტრაპეზისათვის დიდი შეიღი სა-
შანდლე—150 მ. 13) წყვილი შესა-
მოსელი—200 მ. 14) წყვილი წითე-
ლი დროშები ოქროს ვარაყით შემ-
კული—120 მან. 15) რვა წყვილი
დაფარნა—60 მან. და 16) ვერცხლის
ბარძიმ-ფეშხუმი ოქროში ცურვილი
—150 მან.

„დროშის“ კორექტორად

ბახი, 3 სექტემბრს. ბევრი, ძალი-
ან ბევრი ამ წინახანებში იწერებოდა
გაზეთს „დროშაში“ ძახილგან ერთს
იქაურს გამოჩენილს ავაზაკზე. მაგრამ
არაფერ არ გამოჩნდა ყურის მთხო-
ვებელი „უდაბნოსა შინა მღალადებე-
ლისა.“ მს ძალიან ამხნევებდა იმ ავა-
ზაკს. მადლობა ტმერთ: თურმე ღმერ-
თი ყოფილა ყველა მისი ავ-კაცობის
და სისამაგლის მოწამე.

საქმე ის არის, რომ იმ ავაზაკის
ძმა—ბამზა ბეროშვილი ამ რამდენი-
მე დღის წინ სწევია ბახის უჩასტკის
საქმის მწარმოებლის ძმას სოფ. ბე-
ლაქანში (ბელანქის უჩასტკაში) და
რამდენიმე დღეს იქ სტუმრათ ყოფი-
ლა. იქაურ უჩასტკის პრისტავს ბატ.
ბალაჯევს ეს სტუმრობა როგორღაც

„ჩამჭრეს“, და იმ წამსვე მარცხენა სა-
ფეთქელში იტყია რევოლვერი!...
ნახევარ საათის შემდეგ ძმაც მოვიდა,
ბიჭიც, ნათესავებიც. შევიდნენ, ნახეს,
მერაბი სისხლით მოსვრილი პოლზედ
გდია და იმასთანავე რევოლვერი!
დოქტორი და ყველა ღონისძიება ამო-
გახდა! მერაბმა თავი მოიკლა!... ნორ-
ჩი გვამი რი დღე კიდევ ფეთქავდა,
მაგრამ უსიცოცხლოდ, ყმაწვილს გო-
ნება მაშინვე მიეხდა! ხუთშაბათს
დილით სრულიად განთავისუფლდა ამ
დაუდგრომელი წუთი სოფლიდან!...
მხლა თქვენ წარმოიდგინეთ გამწა-
რებული მშობელი, რომელიც ოთხ-
შაბათს შუა-ღამისას სიღნაღიდან გა-
მოიჭრა და ხუთშაბათ, შუა-ღამისას
თბილისში მოვიდა იმ უკანასკნელი
იმედით, რომ, როგორც მისწერეს,
თავის საყვარელ მერაბს კიდევ ცოც-
ხალს ნახავდა, თუმცა შეწუხებულ
ავთიმყოფს. მაგრამ ყველა იმედი დე-
კარგა, როცა სახლთან მივიდა და
მერაბის ოთახში გაჩაღებული სანთლე-
ბი დანახა შუადღისას!...

ღვას დედა, დასცქერის თავის ნა-
შობს, თავის საყვარელ მერაბს უსულ-
დგმულოს და ფერ-მიხდილს, და ეს
სანახავი საქმაო წარმოსადგენად გა-

არ სკანდალებია, რადგანც მიმდებარა, რომ ამ სტუმრობაში იმალება რაღაც საიდუმლო. მართლაც პრისტაგის შორს მხედველობა გამართლებულია. ავაზაკს ზამზა ბეროშვილს საქმის მწარმოებლის აბდულო ბალაჯრის ძმის შემწეობით მოუპარავს ბელაქნიდგან ერთი უღელი კამეჩი და ურემი; მოპარული კამეჩები მოპარულსავე ურემში შეუბამს და გაუტურცხლავს სოფ. ძახისკენ (56 ვერსის სიშორეზე ძახიდგან). მაგალითად ბელაქნის პრისტაგს ბალაჯრეს. იმ წამსვე ფეხ-და-ფეხ გაუგზავნია კაცი ძახის პრისტაგთან ბარათით, რომელშიაც სთხოვდა: „რამწამს ეს ჩემი კაცი ჩამოვა, მაშინვე გაგზავნეთ სანდო პირები და გააჩხრეკინეთ ამირხან ბეროშვილის (გამზას ძმა) სახლი. ძახის პრისტაგმა გაგზავნა სოფლის მამასახლისი, — რომელიც უსინდისობით განთქმულია, არათუ მთელს საინგილოში, არამედ მთელს მაზრაშიაც. ბელაქნის პრისტაგის სურვილი აღსრულდა; ამირხან ბეროშვილის ეზოში იზოვეს ერთი უღელი კამეჩი და ერთი ურემი, რომელსაც პატრონი გამოუჩნდა და წაიყვანა.

მამასახლისს არ უნდოდა ამ საქმის გამჟღავნება და სურდა მისი ჩაჩუმება, მაგრამ ბევრი ყოყმანის შემდეგ დასწერა რაპორტი და მიართო ძახის პრისტაგის საქმის მწარმოებელს. ამან სოხოვა მამასახლისს არ წარედგინა რაპორტი პრისტაგისათვის, და თითონ ჩაიღო ჯიბეში. ეს საქმე გადავიწყდა, როგორც ავი ენები ამბობენ, თვით პრისტაგს. მაგრამ სამიოდე დღის შემდეგ მოიგონა და მოჰკითხა მამასახლისს. ამ დროს საქმის მწარმოებელმა ის რაპორტები მიართო. პრისტაგმა ძალიან ითაკილა ეს და ორი-

ნუსაზღვრელი მწუხარებისა იმ მშობლისა, რომელიც გულ-ლანხვარსობილი, სულ-შეგუბებული, გარკინავებული, უცრემლო, გამშრალი, ვერაფრის თქმას ვერ ახერხებს სიმწარისგან, გარდა იმისა, რომ გაშტერებული დასტკერის საუკუნოთ მიძინებულს თავის ნორჩ მერაბს და მხოლოდ ამბობს: „რათ მოიკალ, შეილო თავი? რა გაგიტირდა, გენაცვალე? მინ რას გაყვედრიდა?!... ოჰ, საწყალო მშობელო!..

და ამ გამწარებულს ადამიანს ანუ-გეშებს ის.....ის კარგი კაცი ღირეკტორი, რომელმაც აღუთქვა, თქვენი შეილი გადაყვანილი იქნებაო. მაგრამ კმარა! კმარა! დრო ყველას გამოაჩენს!

მაგრამ ვინ მიგიხედება, ჩემო დუღუკო, გულის წადილს? მან დაუგდებს ყურს თანაგრძნობით მაგ შენს ბზუილს?! შენი მოთქმა ვერავის ვერ აღელვებს, ვერც არას აგრძნობინებს!.. მაინც სულით ნუ დავეცემით, კიდევ წინ გავიწიოთ, ვიაროთ ჩვენ გზაზე, . . . ჩვენ ხელთ გვიკავია კარგი იარაღი —

ვე მამასახლისი და საქმის მწარმოებელი გაჰკიცხა და სასტიკად დასჯას დაჰპირდა.

ინგილოები ამ გვარ ბრძნულ მოქმედებას ძახის პრისტაგისას შესანიშნავ მოვლენათ სთელიან და ამ დღიდგან მათ უღებდათ ახალი ერა ცხოვრობისა. ამირხან ბეროშვილის და მის ძმების წყალობით ინგილოებს ჩარა გაუწყდათ. ამ ავაზაკებმა დიდი სიმდიდრე შეიძინეს. ამ ოც-და-ათის წლის განმავლობაში მათ ცხვირში ძმარი აღინეს ხალხს: ისეთი კაცი არ დარჩა, რომ ან მისი რამე არ მოეპარათ, ან არ დაეგზავნებინათ, ან არ ეცემნათ ან სხვა ფრივ არ დაესაჯნათ. ისეთი დღე არ გაივლიდა, რომ ორი-სამი, ათი მოპარული საქონელი არ მოეყვანათ და არ დაეკლათ. ძახის მამასახლისმა ეს კარგად იცოდა, მაგრამ რადგან მასაც ასუქებდნენ ბეროშვილები, პირი მოიკუმა. თვით ძახის უჩაატის საქმის მწარმოებელმა ეს კარგად იცოდა, რადგანც მოპარულ ხორციით ისიც ბევრჯერ გაუტიკნავთ ამ გამოჩენილ მეჯოჯოხეთეებს. ამათი ქურდობის საქმე კარგად იცოდა წინაშედ ძახის პრისტაგის მოადგილემ ალი უზბაშმა და ამიტომაც მათ არ ესტუმრებოდა ხოლმე: „მაგის ოჯახი მურტალი არისო“.

შველა ამით სარგებლობდნენ ძმები ავაზაკები: ატყავს და ატყავს საწყალი ხალხი, მინემ ახალი პრისტაგის მოგვივიდოდა, აქაურ მასწავლებელს ხარი მოჰპარეს, გაატყავს და ხეზედ ჩამოჰკიდეს, მეორე დღეს ხმა დაგდეს რომ ამა და ამ კაცის ხარი ხეზედ ასულაო. მრთს ურემი მოჰპარეს, მეორეს ხარები, მესამეს სახლი გაუბრძინეს, სამი-ოთხი კაცი სულ უბრა-

სიმართლედ და ამითი თამამად გავიწიოთ წინ! მსწიოთ უღელი დაჩაგრულისა და ვისულდგმულოთ მომავლითა!.. აესტირდეთ! ავბზუელდეთ და ამ ბზუილში მოვიგონოთ „უძღურო“, რომელსაც ყველა ხედავს, უსამართლოდ ფეხ-ქვეშ სთელიან, ძენი და ძმანი პირს არიდებენ და აღარ უნდა ცნობა იმ ძვირფასის მშობლისა, რომელმაც ისინი შვა, გამოზარდა, ამაგი დასდო, ბევრი მწარე დღე ნახა და აწ კი უძღურობაში უნუგეშოდ, უშველოდ, უალერსოდ, ყველასგან მივიწყებული ელის საუკუნო მწარე სიკვდილს!..

შერ-მიხდილსა, ძალა მის-უსტებულსა, თვის შეილთაგან სრულად მიტოვებულსა მხედვე უძღუროს... და გულის ეს მოჩვენება სწყლულავს, ჰგმირავს; არა აქვს მოსვენება!

ბანთქმულ გმირთაგან მე ვილასაც მაგონებს!..

ნუ თუ იმას, ვისაც აწც გული მოხვებს?! მაშ ნეტა ეცნო, ეს ლალი მიხწნეული რა კეშნით უნდა იყოს სწული?! —

ლოთ გალახეს... ამისთვის ესენი არც დასჯილან და არც არაფერი... სხვა რომ ყოფილიყო ტყავი ზედ აღარ დარჩებოდა.

იმედი გვაქვს, რომ ახალი პრისტაგის ამ ძმათა დღეებს შეუმოკლებს და ხალხს გაანთავისუფლებს მათ ბრწყალებითგან.

აზვინაძე.

შორაპნიდამ, 4 სექტემბერს. ბაგვი-ტირვს შორაპნიდებს საქმე უბრალოთ მოტანტალე ურეებმა, სომხებმა და ზოგიერთა იმერლებმაც. ეს ბატონები იჩეზებენ რა მკითხაობას და აქიმაობას, სხვა და სხვა ნაირ ოინებით იბირებენ თვისკენ ხალხს და უმოწყალოდ ჰყვლეფენ.

ამას წინად, ჩემს სხვაგან ყოფნის დროს მოსულყო ჩემს მრევლში ერთი ვილაც რცხინვალელი ურია — დანიელა და მკითხაობა დაეწყო. ღებრუნდი თუ არა იმ წამშივე ხალხმა მითხრა ერთი იმისთანა მკითხავი და ექიმი გამოგვიჩნდა, რომ რაც კი დაგმართია შენს სიცოცხლეში ყველაფერს გეტყვისო; ამას გარდა, ამბობს ჯადოთი ყოფილა ეს სოფელი გაუშტეზულიო და უნდა მოესპოვო (ჯადო). ამისთანა მიზეზით ხალხი ისტრე მიეზიდა, რომ ყოველი კაცი ურისკენ მიეშურებოდა და ცრუ მორწმუნეების ჯგროვანი ხარკი ყველამ გადაუხადა: ვინ. 3 მან. მისცა ვინ 8 და ვინ ერთათ დააკაყოფილა. მანეთზე ნაკლებათ კი არავის უუკითხავდა. სხვათა შორის, თურმე უთხრა ჩემი მრევლის ერთს გლეხ კაცს: რომ არ მომესწრო შესაწყალო შენთვის, წელს სულ ცოლ-შვილიანათ უნდა ამოწყვეტილიყავიო, მაგრამ ესლა

ნათლად მახსოვს მაგის საბძანებელი, ის დროც, როს ლაღს არ ჰყავდა ბძნებელი..

მაგრამ ხედავთ? — აი ჟამთ ვითარება: უწინ გმირი აწ მიწას ეღარება!..

მიხდომია სიმხნევე, კისკასობა, რაღას ნიშნავს აწ უძღუროს კაცობა?! მხოლოდ სცნობდეთ, თვის შეილთაგან არის კვდარი, და სხვა კვდრებთან არ არის დასადარი!

შველა მამა, ვიტყვი, უბედურიო, თუ შეილი ჰყავს ის იუდა ურია, მინც დაჰგალობს, დასტკიცებს თავს მერცხლად... მტერს კი უწონს მშობელს ოც-და-ათ ვერცხლად!

ამ უძღუროს არის ეს დაჭრილობა, თუმც არ ჰმართებს გმირს ამითი ჩვილობა!.. მაგრამ მაინც, რა ეუმზერ სახე-პირსა, ბუღს მილახვარავს, თუმც არ ესტვრეტ ანატორსა!

სადღა არის მის კაცობა სათნები? არ მოხუცსა გასთეთრებია თმები!..

იმედი მაქვს, რომ ამისთანა უბედურებას ავაშორებო. ზღუდმა იფიქრა თუ მართლა ცოლ-შვილი ამომიწყდა რაღა ექნაო, აიღო რაც ურია სთხოვა, ე. ი. 8 მან. და მისცა. შრიამ გლეხის სახლის ყოველ კედელზედ; ურულათ ნაჭერი ლურჯი ქაღალდი მიაკრა, და გლეხს უთხრა: ამას იქით აღარა გიჭირს რაო!

მეტი არაა თქვენი მტერი, ცოტახნის შემდეგ გაუხდა ამ გლეხს ცოლი ავათ, კინალამ თქვენი ჭირი წაიღო.

როგორც კი გავიგე დაწერილ-ბით ურის ეს ოინები, მოვიხმე მამასახლისი და ვთხოვე იმ ურისთვის ბილეთი მოეთხოვნა და თუ არ აღმოუჩნდებოდა დაეჭირა და უმაღლეს მთავრობასთან წარედგინა. მამასახლისმა აასრულა ჩემი თხოვნა, და თუმც ურია ბილეთი ჰქონებოდა, მაგრამ მკითხაობის გამო მაინც დააკავა მაზრის მთავრობასთან წასადგენად. მაიდგერა ურიათ აქაც არ უმტყუნა თავის-თავს ჯგროვანი „აბი“ გადაყლაპვინა მამასახლისის და მოჰკურცხლა ს. ტყიბულისკენ; მაგრამ იქ კი მალე იცნეს და განაძევეს.

შემდეგ ამისა ვილაც მბილისელი სომეხი მოვიდა, მაგრამ გაიგონა თუ არა, რომ აქ არ აყენებენ იმისთანა მკითხავებს — გაიპარა. ბოლოს ქვემო იმერელი მოვიდა, სამიოდე მანეთის აღება კი მოესწრო ჩემს მრევლში და შემდეგ ისიც გაძვრა.

ჩამოსულთ გარდა ადგილობრივნი მკითხავებიც არ აკლია ჩვენს მხარეს.

შმათავრესი მიზეზი, რომელიც აიძულებს ხალხს მკითხავებისადმი მისამართავად ცრუ-მორწმუნეობის გარდა სოფლის ფერშლების უყოღველობა

შეღარ აღხენს მას დაფდაფი და ბუკი, შერც ტაბლაკი, დაფ-ნალარა, დუღუკი!

თავს არ ევლის უწინდებო მოძმეთ ჯარი; დაუქანგდა უხმარებლად აბჯარი!..

ალარც მართავს უწინდებს ნადიმობას, რადგან იცის, ვერვინ გაუწყვეს ძმობას!..

მსრეთ ვხედავთ თავის შეილთაგან ვნებულსა, თუმც არ კვდარსა, მხოლოდ მიძინებულსა... და ამ ძილში გაულაჩრდა გმირობა, რისაც ეხლა ჩვენში არის ძვირობა!

სადირკველში შეირყა მის ღარბაზი, სათითაოდ ჰახრაკებს უვლის გაზი! ჩქარა სვეტნი!.. თორემ წამოიქცევა და უძღურო უდროვოთ მიიქცევა!!

არის. ხალხი ხდება ავად, მკურნალი არ არის, და უნებლიეთ მიდის მკითხველთან წამლისათვის, რომელიც არ მუშაობს, რომ მისი წამალი უთუოდ გასჭრის. ბევრიც რომ უჩინო ხალხს მკითხველის სიტულუტე და ვერაგომა, იგი მოგიგებს: „აბა რა ექნათ, ბატონო, მიგვასწავლეთ უკეთესი აქმთან და ვინ ოხერი არ დაგიჯერებსთ!“ რომ არაფერია რას ასწავლით? მოკლეთ ესტეკათ, ძალიან საჭიროებს ჩვენი მაზრის სოფლები კარგ და გამოცდილ ფერწლებს. მე თუ მკითხველს, იმაზე უკეთესს ვერას იხამენ შორაპნელები, რომ სოფელ-სოფელ ფულს გამოიღებდნენ და ფერწლებისთვის ჯამაგირებს დანიშნავდნენ: მაშინ ფერწლებიც გამოიხდებიან. თუ ერთი სოფელი ვერ შესძლებს ფერწლის საკმაო ჯამაგირის გამოღებას რამდენიმე სოფელთ საზოგადოება მაინც შეიძლებს და ჯერ-ჯერობით ესეც კარგი იქნება: „სულ არა-რაობას ცალი უღელი ხარი სჯობია!“

მდ. ს. ჯ—ელი.

განცხადებანი

მალაქის სასწავლებლის კომიტეტი

საყოველთაოდ აცხადებს რომ 21 სექტემბერს გაიხსნება სახელოსნო და პირველ-დაწყებითი სასწავლებელი, და 15 სექტემბრიდან დაიწყება მისაღები ეგზემენები. 2—1

რესტორანს შევიცარიოში

ბოლოვინის პროსპექტზე თ. მუხრანსკის სახლებში 14-ს სექტემბერს, კვირას, იქნება მუშაობის საღამო, ხოლო სამხდრო მუშისა, იწყება საღამოს 7 საათზე.

თბილისის მაზრის თავად-აზნაურთა სკოლის გაგზავნილი კომიტეტი აცხადებს:

1880 წ. ენკენისთვის 6 კენჭის-ყრით თბილისის სათავად-აზნაურო სკოლაში მიღებულ იქნენ — საზოგადოების ხარჯზე: ლევან შურული, მასო ტატიშვილი, და მათიკო ხიმშიაშვილი.

მშობლების ხარჯზე, ოც თუმნიან პანსიონერებათ: — ბიორგი სავანელი, მათიკო მურვანიშვილი, თადეოზ ქობიევი, სანდრო ფურცელაძე, ლუარსაბ ანდრონიკაშვილი, ბიორგი ჯავახიშვილი, მიხეილ რატიშვილი.

სახელსა და გვარს ათის ბავშვისას, რომელნიც გარედამ მოსიარულეთ არიან მიღებულნი, არ ეაცხადებთ, რადგანაც ვეღვა ისინი გამოცხადდნენ კიდევ სკოლაში. თუ ამ ენკენისთვის გასვლამდის არ დაიჭირეს თავიანთი

ადგილები სკოლაში შემოსწავლულმა ბავშვებმა, მაშინ იმათ მაგივრად იქნებიან მიღებულნი სხვანი, კანდიდატათ ჩარიცხულნი... (3—2).

მომავალი ოქტომბრის პირველი-დამ ამა წლისა ეხსნი ქ. ბორში სახლს, რომელშიაც ამ წლობით, ე. ი. მამავალ 1881 წლი ენკენითვმ-ლი, მიიღებინან თხუთმეტიდამ ოცამდე მოსწავლე ბავშვები რომელთაც ექნებათ საწოლი, სასადილო და საკითხავი ოთახები. ამავე სახლში მიიღება ჯერ-ჯერობით მუქთად ერთი რომელიმე ძალიან ღარიბი მოსწავლე-საგანი, ვინც ადგილობრივს სასწავლებელს გაათავებდეს; ამასთანავე ბავშვებზე იქნება ზედამხედველობა მათის ზნეობის დასაცველად და სწავლაზედ თვალის დაქერა. მსურველთ შეუძლიანთ მომმარსოვნ პირობების და ფასის შესატყობლად ქ. ბორში, საკუთარს სახლში.

აღალა თუთაგვი.

(10—4)

ზოგიერ ფასით

ორივე სქესის ყმაწვილებს მიიღებენ პანსიონერებათ და სანახევროდ პანსიონერებად და პროგიმანზიის კურსის საგნებიდამ გაკვეთილებს აძლევენ. ჩუღურეთი, პანსიონერის ქუჩა, ყოფილს სამხდრო პრეზის მახლობლად, მუ-რაიევის სახლი. (4—3)

ნაფიცი ექილი სარგავი ვასილიშვილი ჩამოსოვი

სცხოვრებს სოლოლაკში, შაზნესენის ქუჩაზე, სახლი № 33.

(3—2)

გ. ნ. სობოლკოვი
აძლევს გაკვეთილებს
რუსული და ლათინური
ენებიდამ.
ლაბორატორიის ქუჩა № 33.
(2—2)

ქ. გორში გააღო მარიამ კერესე- ლიძისაგან

ქართული წიგნის მაღაზია
იმყოფება კობინაშვილის სახლ-ში ოქონის ეკლესიის მახლობლათ, სდაც ისეიდება ყოველ გვარი ქარ-თული წიგნი.

მსურველთ შეუძლიანთ მიმართონ ამ მაღაზიას ამ ადრესით:

Въ Гори, въ книжный мага-
зинъ Маріи Кереселидзе.

(12—10)

შენიშვნა

დადგან მოელს ქვეყანაში გამოჩენილი და მიღებული წამალი.

თმის გასამაგრებელი

მაკ - მასტერი

ერთობ ბევრი ისეიდება, ამის გამო ინგლისის მაღაზიაში ეს წამალი ხლ 2 მათად ღირს.

(100—47)

მოელს ქვეყანაში გამოჩენილი და ყველასაგან სძა-

რებული წამალი ნაოფლარისა, რომელიც (ნაოფლარი) სიცხისაგან გაჩნდება ხოლმე, განსაკუთრებით სშირათ ფეხის თითებს შუა,

გალმანი

(Гальманинъ)

ისეიდება აფთიაქებში და აფთიაგის წამლების მაღაზიაში ევროპის ყველა დიდ ქალაქებში. მოთავსი დეპო ამ წამლისა არის ფარმაციათს მაგისტრის გ. კანზინსკის აფთიაქში ქ. ვარშაგაში, ელექტორაღის ქუჩაზე, № 35.

დიდი კარბოგა გაღმანისა ვარშაგაში 50 ჰაზ. ღირს, ზატარა—30 ჰაზ.

უნდა გაუფრთხილდეთ, რომ ყალბი გაღმანისა არ შემოგატყუონ.

გ. კანზინსკი.
(25—24)

კატანტიანი შროტაპი

თბილისათვის 1 მ. 50-დამ და ცხენებისათვის 1 მ. 75-დამ; ყვავილები სახურავებით 2 მანეთიდან; სარძევე 30 ჰაზ.; რუმბები 5 ჰა-დამ; ფილტრები (წყლის დასაწმენდი) 3 მ-დამ და გვადრება 1 მან-დამ; თეფშები 2 მ-დამ ინიდუქ; შოკოლადის კანფეტები 20 ჰ-დამ თითო ყუთი და სხვ. ინგლისურს მაღაზიაში.

(100—51)

ინგლისის მაღა- ზია

Maison de confiance

შეადრეთ წყენი ნაი—1 მ. 10 ჰ. მოსკოვის ნაი—12.40 ჰ

— — — 1—20	— — — 1—60
— — — 1—40	— — — 1—80
— — — 1—60	— — — 2—
— — — 1—80	— — — 2—50

საუკეთესო—2— „ — — — 3— „

იქვე ისეიდება სხვა საქონელიც: თოფები, რევოლვერები, კრაოტები, ჭურჭელი, ჩაიდნები, გასაღებები, და-ნები, კოვზები, ტაშტები, კალმები, ქალაღი, შოკოლადი, კაკაო, კანფე-ტები, მურამები, მაგნეზია, უნაგირი-ბი, კლიონკა, წინდები—კაცისა და

ქალის, ხელ-საზოცები, მაკინათები, კალენკორი—სულ ყველაფერი 25-დამ 50 პროცენტით უფრო იაფად, ვიდრე სხვა რომელსამე მაღაზიაში.

მინც ქალაქს გარედამ 25 მანეთი-დამ 1000 მანეთამდინ საქონელს გა-მოიწერს, გასაგზავნს არაფერს არ ღირს. (100—32)

განდილოსნების

სწორი ტილოს საყელოები; აგრეთვე გაცების და ბავშვებისა. დიდ-ძალი პორტმანები პატარა და დიდს ფულე-ბისთვისაც; პორტ-სიგარი, პორტ-ვი-ზიტი და საჯიბე. შიკური ალბუმები; სხვა-და-სხვა ნესერი, გლიცერინის საპონები. ამ ღვებში ველი დიდ-ძალს კასტორის შლაპებს კაცების-თვის. სტეფანე მანველოვის მაღაზია ბოლოვინის პროსპექტზე მდივანის სახლი. (3—3)

მინაქინის ღვინო ციებისათვის, ატკინსონის საყნოსველი წყალი და ხვანი იყიდება ნამდვილს ინგლისის მაღაზიაში. (12—10)

ციტრატ - მაგნეზია — ჟუჰრვილის მოსასპოპელად მოიპოითხეთ ინგლისის მაღაზიაში. (25—19)

„დროუნი“ ფოტო

გ—შვიდს. თქვენი წერილიდამ ჩვენ ვერაფერი გავიგეთ. ბარდა ამისა, ნუ თუ არ იცით, რომ გავეთში დასა-ბეჭდას გამოგზავნილს წერილს ავ-ტორის სახელი და გვარის გარდა მოწერილი უნდა ჰქონდეს საილამაც წერილი იგზავნება იმ ადგილის სა-ხელი?

ზატ — სკშა. ა. თ—ძეს. გმადლობთ გახსენებისათვის. იმ №№-სათვის ორი მან. უნდა გამოგზავნოთ.

ა—შე. მ. ხ—ძეს. ნურას უკაცრა-ვად და რედაქცია ცნობის შემკრები ბიურო არ გახლავთ. ადრესი თვით განცხადებაშია დაბეჭდილი.

ზ—ღში. თ—რს. თქვენ დლოც-ვილო, მაგისტანა წერილის გამოსა-გზავნად 3—ში რას მიხვიდოდით!

კ—ში. ბ—ნს უ—ს. „ვის უთქვამს დედა ჩემი კულიანიაო?“ არ დაი-ბეჭდება.

ქ—ში. ბუღლაჭრილაძეს. რაც წი-ნეთ მოგახსენეთ ახლაც იმას გეტყვით. ნუ ჩქარობთ: სიჩქარით სოფელი არ აშენებულა.